

Mieczysław Góra

Łódź, ul. Chocianowska 103.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 144-145

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

II fazę datujemy wstępnie na II połowę XIII w. ///. Dane chronologiczne mają jeszcze charakter wstępny. Będziemy je weryfikować w trakcie dalszych badań.

Obok wyżej wymienionych obiektów architektonicznych odsłonięto kolejny obiekt sakralny, posadowiony na relikwach II fazy kościoła cysterskiego. Na temat tego obiektu nie mamy jeszcze szczegółowych danych.

W trakcie badań II fazy kościoła cysterskiego natrafiono na mocno zniszczone przez późniejsze cysterskie prace budowlane relikwy fundamentów. Fundamenty te, jak się nam wstępnie wydaje, mają charakter podobny do fundamentów rotundy. Szczegółowe badania nad tym obiektem będą prowadzone w przyszłych sezonach /prawdopodobnie palatium?/.

Na cmentarzyku w białym sezonie wydobyto łącznie 5? szkieletów różnej płci, w tym jeden w ramach prostokątnego prześia prezbiterialnego. Pierwotnie zalegał on pod posadzką w strefie ołtarzowej kościoła cysterskiego.

W trakcie badań wykopaliskowych wydobyto też duże ilości ceramiki naczyńskiej, fragmenty szkła witrażowego, fragmenty płytek posadzkowych, fragmenty ceramiki budowlanej, półfabrykaty z kości i poroża, kości ludzkie i zwierzęce.

Wyżej wymieniony materiał zabytkowy znajduje się w trakcie szczegółowych badań i analiz. Obecnie przygotowuje się do druku materiały z 5 sezonów badawczych.

Badania będą kontynuowane.

ŁOSOSNA
woj. białostockie
Stanowisko 1

Centralne Muzeum Włókiennictwa
w Łodzi

Badania prowadził mgr Jacek Moszczyński. Finansował KEA na woj. białostockie. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano badania wykopaliskowe, które koncentrowały się w południowej części grodziska. Wykopy poprowadzono w kierunku północno-wschodnim i zachodnim od wykopu ubiegłorocznego, równoległe do wału grodziska. Takie usytuowanie wykopów miało na celu rozpoznanie sytuacji wewnątrz grodziska, a konkretnie rozpoznanie dwóch obiektów, na które natrafiono w roku ubiegłym. Obiekty te wchodziły w profil wschodni i zachodni wykopu ubiegłorocznego.

Badania prowadzono w dwóch wykopach o powierzchni 60 m². W ich wyniku odsłonięto dwa obiekty częściowo zagłębione w ziemi, usytuowane wzdłuż wału grodziska /w wykopach D i E/. Trzeci obiekt odsłonięto częściowo w wykopie D, w północno-wschodnim narożniku wykopu.

W części południowej wykopów odsłonięto fragmenty wału w postaci spalonych belek i ciemnych smug przepalanej ziemi.

Materiał zabytkowy znaleziony w tym roku potwierdza ustalenia chronologiczne z ubiegłego roku. Wśród materiału ceramicznego, który jest bardzo przemieszany, obok fragmentów pochodzących z X-XII w. natrafiono na fragmenty ceramiki z okresu halstackiego. Oprócz ceramiki i kości zwierzęcych, badania wykopaliskowe dostarczały także dwa zabytki metalowe: nożyk żelazny oraz fragment brązowego okucia.

Materiały z badań oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Przewiduje się kontynuację badań.¹

ŁOWICZ, Rynek Kościuszki
woj. skierniewickie
Stanowisko 1?

patr
późne średniowiecze

ŁÓDŹ, ul. Chopinowska 103
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Mieczysław Góra /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI-XII w./

Stanowisko położone jest na wysokim cyplu nad rzeką Ner, około 2 km na zachód od zajezdni tramwajowej. Prace skoncentrowano na polu rolnika Wiesława Piotrowskiego, które sąsiaduje przez ścieżkę z polem Henryka Wojtasika, na którym odkryto w 1985 r. trzy jamy wczesnośredniowieczne. Prace miały charakter badań poszukiwawczych. Rezultatem tych prac było znalezienie tylko jednej dużej jamy osadniczej z okresu wczesnego średniowiecza. Po zdjęciu warstwy ornej była to w rzucie płaskim wydłużona elipsa o wymiarach 3,5 x 1,3 m i głębokości dochodzącej do 60 cm od powierzchni ziemi. W wypełniku jamy natrafiono na znaczne ilości ułamków naczyń glinianych, kości zwierzęce, fragmenty polepy, dwa gwoździe żelazne. Pomimo, iż jest to materiał zabytkowy wyraźnie szczątkowy, świadczy jednak o istnieniu w tym miejscu średniowiecznej osady.

Prace będą kontynuowane.

MAŁA NIESZANKA, gm. Wielka Nieszawka
woj. toruńskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

MARCINKOWICE, gm. Chełmiec
woj. nowosądeckie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce
Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Nowym Sączu

Badania prowadzili mgr Barbara Szybowski, mgr Adam Szybowski /autor sprawozdania/ i mgr Barbara Drobniewicz. Finansował WKZ w Nowym Sączu. Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Przebadano obszar 300 m². Kontynuowano badania na majdanie, rozszerzając teren badań w sąsiedztwie odcinków ubiegłego sezonu oraz dokonując cięcia wału /w południowej części grodziska/ i wykonano cięcia dawniejszego wału w północnej części.

Południowa część grodziska - majdan został całkowicie zniszczony wskutek intensywnej orki i erozji. Sytuację stratygraficzną przedstawia się następująco: cienka warstwa orna 5-10 cm i skalisty piaskowcowy cielec. W warstwie ornej występują liczne ułamki ceramiki kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznej. Odsłonięto trzy jamy /?/ wykute w skalistym podłożu. Wypełnik ich stanowił rumosz skalny i niewielka ilość ceramiki, w tym nowożytniej, a więc obiekty trudne do datowania. Należy się również liczyć ze współczesnym pochodzeniem obiektów. /Grodzisko góruje nad okolicą i było obiektem strategicznym w czasie ostatniej wojny - liczne rowy strzeleckie, a także bunkry/. Na grodzisku zachował się niewielki, widoczny fragment wału od strony południowej. W 1985 r. dokonano cięcia istniejącego wału. Obecnie dokonano cięcia w miejscu jego zaniku - został całkowicie rozorany. Badania potwierdziły znaną stratygrafię. Na próchnicy kopalnej o miąższości 5-20 cm, występuje warstwa polepy, węgli drzewnych i kamieni. Jest to I faza budowy umocnień obronnych, które stanowiły same zabudowania. Po ich zniszczeniu wybudowano palisadę oraz usypano wał ziemny /II faza/. Z jadra wału pochodzi duża ilość ceramiki kultury łużyckiej oraz kości zwierzęcych, polepy i węgli drzewnych.

Północna część grodziska. Przed rozpoczęciem badań /wiosną/ dokonano dokładnej penetracji grodziska. Zauważono formę przypominającą wał bardzo słabo rzucający się w terenie. Dokonano jego cięcia. Okazało się, że jest to hałda po usypanych tu bunkrze z ostatniej wojny. Na-